

INGEZONDEN

Initiatief bij tutoyeren

'Een student zegt niet tegen een hoogleraar: zullen we jij en jou zeggen?' Dit is een zin uit een stukje dat ik jaren geleden op deze pagina heb geschreven en dat hetzelfde onderwerp had als het opiniestuk van Maria Quist (LC 3 okt.)

Ik sta volledig aan haar kant, maar wil met die zin van daarnet een punt benadrukken dat meestal over het hoofd wordt gezien. Natuurlijk, tutoyeren wordt steeds algemener, de beleefdheidsvorm zeldzamer. Maar waar nog steeds de traditionele regel voor geldt, is: wie neemt het initiatief?

De hoogleraar zal steeds vaker tegen een student zeggen dat tutoyeren mag, maar hij of zij zou vreemd opkijken als het initiatief

van de andere kant kwam. Zo zal ook de receptionist van de bank niet zomaar 'jij' tegen mij zeggen als ik het bankgebouw binnenloop.

Des te gekker is het natuurlijk dat in de brieven van diezelfde bank wél opeens wordt getutoyeerd. De poging om 'persoonlijker, vertrouwelijker en minder afstandelijk' te worden, werkt averechts als het initiatief daartoe van de verkeerde kant komt. Je reactie is vergelijkbaar met die van, bijvoorbeeld, vrouwen die benaderd worden door mannen die vanuit het niets opeens 'persoonlijker, vertrouwelijker en minder afstandelijk' willen zijn.

Peter Nieuwenhuijsen. Leeuwarden

'Do' en 'dyn'

It Te Gast-artikel fan Maria Quist (LC 2 oktober) jout presys oan wat my al in skoft dwers sit; it 'do' en 'dyn'-taalgebrûk. By ús opfieding namen fatsoen en respekt in wichtich plak yn; folwoeksen minsken dy't jo net kenne hearre mei 'jo' oansprutsen te wurden.

Ik ergerje my der mateleas oan dat myn bank, de fersekeringsmaatskippij, de enerzjybedriuwen, It Fryske Gea ensafierder 'do' en 'dyn' yn de korrespondinsje brûke.

As in jongminske yn in winkel my (66 jier) oansprekt mei 'do' en 'dyn', krij ik echt oanstriid om der wer út te rinnen.

Ek as gemeente-amtner krij ik

sa no en dan mei dit soarte fan taalgebrûk te meitsjen en soms mei: 'ik wol' en 'do moastst'. Ik kin it dan net litte om te antwurdzjen mei: 'O, jo wolle dus graach...' En dan lis ik de klam op 'jo' en 'graach', mar de measten hawwe dat net iens troch.

Soms stjoer ik in reaksje nei ien fan boppesteande bedriuwen. Eins soe ik it artikel fan Maria Quist meistjoere moatte, want dy omskriuwt perfekt wat ik bedoel.

Ik bliuw my tsjin it 'do' en 'dyn'-taalgebrûk fersetten en ik hoopje dat mear minsken dat dogge.

Dictus Benedictus. Oentsjerk
